

РЕШЕНИЕ

№ 4372

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 03.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3461** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от управителя В. П. против решение № 1040-21-302 от 16.03.21 г., с което са потвърдени Задължителни предписания с №ЗД-1-21-00880854/16.02.21г. и ЗД №1-21-00880865/15.02.21г., както и срещу Ревизионен акт за начет №РА-5-21-00880869/16.02.21г.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Представя доказателства в подкрепа на твърденията си.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. С., който по изложени съображения и в жалбата моли съда да уважи подадената жалба.

Ответникът по оспорването заявява чрез процесуалния си представител, че жалбата е неоснователна. Моли се същата да бъде оставена без уважение и да се постанови съдебен акт, с който да се потвърди обжалваното мотивирано решение като правилно и законосъобразно.

От фактическа страна следното:

Във връзка с писмо вх. № Ц4023 - 21-714 /29.12.2020г. от отдел „ПОБГВ" при ТП на НОИ - С. град, за изясняване на обстоятелства относно осигурителните права на лицето М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] за периода 01.01.2017 - 31.10.2020г. във връзка с

отпускане на парично обезщетение за безработица, от контролните органи е извършена проверка и е съставен констативен протокол № КП-5-21-00880725/16.02.2021 г. От старши инспектор по осигуряването на ТП на НОИ - С.-град са издадени и връчени на осигурителя [фирма] Задължителни предписания с № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г., относно заличаване на данни, подадени в регистъра на осигурените лица, за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с вид осигурен „10" и „01" за периода от 01.01.2017г. до 28.02.2017г., от 01.06.2017г. до 31.08.2017г. и 01.11.2018г. до 31.07.2020, и подаване на коретни данни с вид осигурен „14" за периода от 01.01.2017г. до 28.02.2017г., от 01.06.2017г. до 31.08.2017г. и от 01.И.2018г. до 31.07.2020г., подаване на редовни данни с вид осигурен „01" за периода от 09.11.2018г. до 31.07.2020 и коригиране на данни с вид осигурен „27" за м.12.2020г., както следва:

За периода от 01.01.2017г. до 28.02.2017г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] вид осигурен „14", - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход- 1125,00лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 1500,00 лв./.

За периода от 01.06.2017г. до 31.08.2017г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „14", - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход- 1125,00лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 1500,00лв./.

За периода от 01.11.2018г. до 31.12.2018г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „14", - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход- 1500,00лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 2000,00 лв./.

За периода от 01.01.2019г. до 31.03.2019г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „14", - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход - 1687,50лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 2250,00 лв./.

За периода от 01.04.2019г. до 31.08.2019г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „14", - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход- 1725,00лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 2300,00 лв./.

За периода от 01.09.2019г. до 31.10.2019г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „14". - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход- 1762,50лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнафаждението в размер на 2350,00 лв./.

За м.11.2019г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г.. ЕГН [ЕГН]- вид осигурен „14", -отработени дни- пълен месец, с месечен осигурителен доход 1678,57лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 2238, лв./.

За м.12.2019г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „14", - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход 1298,68 лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 1731,58лв./.

За м.01.2020г. редовни данни с декларация обр. № I за М. Г. Г., ЕГН 770.1068512 - вид осигурен „14“, - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход 1762,50 лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 2350,00 лв./.

За м.02.2020г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г.. ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „ 14“, - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход 1321,87 лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 1762,50лв./.

За периода от 01.03.2020г. до 31.07.2020г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „14“, - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход - 1762,50 лв., /след приспадане на нормативно признати разходи от възнаграждението в размер на 2350,00 лв./.

За м.11.2018г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „01“, с подпериод /9-0/, отработени дни - 16. с осигурителен доход -421,82лв.-8 часа.

За м.12.2018г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г.. ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „01“, - отработени дни - 18, с осигурителен доход - 580,00лв. - 8 часа.

За периода от 01.01.2019г, до 31.10.2019г. редовни данни с декларация обр. № I за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „01“, - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход - 580,00лв. - 8 часа.

За м.11.2019г. редовни данни с декларация обр. № I за М. Г. Г.. ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „01“, осигурителен доход в размер на 577,00 лв. за 20 отработени дни, 01 ден с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО - 8 часа.

За м.12.2019г. редовни данни с декларация обр. № I за М. Г. Г.. ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „01“, - осигурителен доход в размер на 485,89 лв. за 14 отработени дни, 02 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 03 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. I от КСО - 8 часа.

За м.01.2020г. редовни данни с декларация обр. № I за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „01“, - отработени дни - 22, с осигурителен доход - 613.66лв.

За м.02.2020г. редовни данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г.. ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „01“, - осигурителен доход в размер на 549,00 лв. за 15 отработени дни. 03 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 02 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО - 8 часа.

За периода от 01.03.2020г. до 31.07.2020г. редовни данни с декларация обр. № I за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „01“. - отработени дни - пълен месец, с месечен осигурителен доход - 613,66лв.- 8 часа.

За м.12.2020г. - данни с код „корекция“ на декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] - вид осигурен „27“, с подпериод /0-12/, отработени дни - 9, с осигурителен доход - 261,43лв. - 8 часа.

От старши инспектор по осигуряването на ТП на НОИ - С.-град са издадени и връчени на „ЕСВИДО Т.“ Е. Задължителни предписания с № ЗД-1-21-00880865/15.02.2021 г.,

относно заличаване на Удостоверения приложения № 9 (към чл. 8, ал. I от НПОПДОО) по болнични листове с №№ E20198706354 и E20200493388 за М. Г. Г. ЕГН [ЕГН] с попълнен код в т.4 за вид осигурен съгласно Д.. Обр. I - „Ю“.

При проверка в Регистър на осигурените лица длъжностното лице по проверката е установило, че от осигурителя [фирма] са подадени данни, съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО с декларация обр. № 1 за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] за периода 09.11.2018г. - 12.П.2020г. като за лице, осигурено по реда на чл. 4, ал. 1, тл. 1 от КСО - по трудово правоотношение и за периода от 13и ! .2020г. до 13.12.2020г. с обезщетение за оставане без работа по КТ.

В Регистъра на трудовите договори има данни за подадено Уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за регистриране на трудовия договор на М. Г. Г., ЕГН [ЕГН], прието в компетентната ТД на НАП и постъпило в ТП на НОИ с вх. № 303901801951680 от 09.11.2018г.

В Регистъра на трудовите договори има данни и за подадено Уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за прекратяване на трудовия договор на М. Г. Г., ЕГН [ЕГН], прието в компетентната ТД на НАП и постъпило в ТП на НОИ с вх. № 303902001793052 от 17.11.2020г.

По време на извършваната проверка осигурителят [фирма] е представил сключен трудов договор № 29/09.П.2018г. с М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] на длъжност „счетоводител оперативен“, с основно трудово възнаграждение в размер на 580,00 лв., на пълно работно време - 8 часа, считано от 09.11.2018г.

Съгласно представена от осигурителя Заповед за прекратяване на трудовия договор, трудовото правоотношение на М. Г. Г. е прекратено с „ЕСВИДО Т.“ ЮОД, на основание чл. 328 ал. 1 т.3, считано от 13.11.2020г.

Със Заповед № 20201215/15.12.2020г. на М. Г. Г. с изплатено обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ за периода 13.11.2020г. до 12.12.2020г. - в размер на 610,00 лв.

По време на проверката са представени разчетно - платежни ведомости за начислени възнаграждения от трудово правоотношение, в които фигурира М. Г. Г. за периода от 09.11.2018г. до 12.11.2020г. и от 13.11.2020г. до 12.12.2020г. с обезщетение по чл. 222, ал. I от КТ.

При извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, приключила с констативен протокол № КП-5-21-00880725/16.02.2021г., е установено, че М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] има сключени Договори за възлагане на контрол на дружество [фирма], на основание чл. 144, ал. 3 от ТЗ, за периода: от 02.01.2017г. до 28.02.2017г., от 01.06.2017г. до 31.08.2017г. и от 01.11.2018г. до 31.07.2020г.

По време на проверката са представени разчетно - платежни ведомости за договори за управление и контрол, като съгласно същите в тях фигурира М. Г. Г. с начислени възнаграждения за периода: от 01.01.2017г. до 28.02.2017г., от 01.06.2017г. до 31.08.2017г. и от 01.11.2018г. до 31.07.2020г.

При извършена проверка в Регистъра на осигурените лица длъжностното лице по проверката е установило, че за М. Г. Г. ЕГН [ЕГН] са подадени данни с декларация обр. № 1, съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО съобразно данните от представената разплащателна ведомост с вид осигурен „01“ - за работници и служители, осигурени

по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО по трудово правоотношение, за периода от 09.11.2018г. до 12.11.2020г. като в м.02.2020г. подадените данни с декларация обр. № 1 не отговарят на първичната докуменгация. Осигурителят е подал данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г. с вид осигурен „27” - с обезщетение по чл. 222. ал. I от КТ за периода от 13.11.2020г. до 13.12.2020г., вместо за периода 13.11.2020г. до 12.12.2020г. за който е начислено обезщетението, съгласно първичните документи.

За периода от 01.01.2017г. до 28.02.2017г., от 01.06.2017г. до 31.08.2017г. и от 01.11.2018г. до 31.07.2020г. подадените данни с декларация обр. № I. съгласно чл. 5. ал. 4 от К. за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] с вид осигурен „10” - управление и контрол на търговско дружество са некоректни, тъй като не притежава качествата на управител на [фирма] и съгласно данни от ТР за цитираните периоди за управител на дружеството са вписани в ТР П. М. Б., ЕГН [ЕГН] и В. И. П., ЕГН [ЕГН], и същевременно М. Г. Г. има сключен трудов договор с осигурителя за периода от 09.11.2018г. до 12.11.2020г.

Изведен е извод от страна на административния орган, че осигурителят следва да заличи грешно подадените данни за периода от 01.01.2017г. до 28.02.2017г, от 01.06.2017г. до 31.08.2017г. и от 01.11.2018г. до 31.07.2020г. за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] с вид осигурен „10” и да подаде данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г. за конкретния период като за осигурена съгласно чл. 4. ал. 3, т. 5 от КСО - лице, полагащо труд без трудово правоотношение и получаващо месечно възнаграждение, равно или над една минимална работна заплата, след намаляването му с разходите за дейността, и не е осигурено на друго основание.

Въз основа на тази фактическа обстановка длъжностното лице е издало Задължителни предписания с №ЗД-1-21-00880854/16.02.21г. И ЗД №1-21-00880865/15.02.21г.

В. И. П., като управител [фирма]. ЕИК:[ЕИК] е възразила срещу Задължителни предписания с № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021г.. издадени от Старши инспектор по осигуряването в Дирекция "К." при ТП на НОИ - С. град - С. Я., относно заличаване на данни, подадени в регистъра на осигурените лица. за М. Г. Г., ЕГН [ЕГН]. с вид осигурен „10”, и подаване на коректни данни с вид осигурен „14” , „01” и „27”.

Управителят на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е възразил и срещу Задължителни предписания с № ЗД-1-21-00880865/15.02.2021 г., издадени от Старши инспектор по осигуряването в Дирекция "К." при ТП на НОИ - С. град - С. Я., относно заличаване на Удостоверения приложения № 9 (към чл. 8, ал. I от НПОПДОО) по болнични листове с №№ E20198706354 и E20200493388 за М. Г. Г. ЕГН [ЕГН] с попълнен код в т.4 за вид осигурен съгласно Д.. Обр. 1 - „10”.

След оспорването им от страна на представляващия дружеството същите са потвърдени с Решение № 1040-21-302 от 16.03.21г. на Директора на ТП на НОИ С. град.

По постъпилата срещу това решение жалба е образувано настоящото съдебно производство.

От правна страна.

1. По подадената жалба срещу Ревизионен акт за начет №РА-5-21-00880869/16.02.21г.

С Ревизионен акт за начет №РА-5-21-00880869/16.02.21г. на длъжностно лице по осигуряването в ТП на НОИ С. град, на основание чл. 110 от КСО са установени задължения за възстановяване в размер на 234.11 лв.

По възражение на заинтересованите лица, депозирани на основание чл. 110 ал.2 от КСО е постановено мотивирано заключение - л.28-31 от делото на длъжностни лица по осигуряването на ТП на НОИ С. град, с което е потвърден издадения ревизионен акт за начет.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в" от КСО, пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за събиране на сумите по издадените актове по начет. Т.е законодателят е въвел задължително административно обжалване на посочените разпореждания и едва след изчерпване на този административен контрол, на съдебно оспорване подлежи решението на директора на ТП на НОИ С. град.

В този ред на мисли, недопустима е жалбата срещу издаден ревизионен акт за начет, защото тази категория административни актове изобщо не подлежат на съдебно обжалване. Нито се твърди в жалбата, нито се установява от административната преписка да е издадено разпореждане от ръководител на контрола по разходите на ДОО, във връзка с Р.. Дори и такава да е била подадена, то тя отново би била недопустима, защото към момента на депозирането ѝ не е изчерпан административния ред на обжалване.

Следователно, не е налице една от абсолютните процесуални предпоставки за допустимост на подадената до съда жалба. Същата следва да се остави без разглеждане, в частта досежно обжалване на Р. и производството по делото да се прекрати.

На основание чл. 130, ал. 4 от АПК, жалбата, ведно с административната преписка следва да се изпрати на компетентния административен орган - директорът на ТП на НОИ С. град за произнасяне по административен ред.

2. По отношение частта от жалбата касаеща решение № 1040-21-302 от 16.03.21 г., с което са потвърдени Задължителни предписания с №ЗД-1-21-00880854/16.02.21г. И ЗД №1-21-00880865/15.02.21г.

Жалбата в тази си част е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, и се явява допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Извън правомощията на съда е да преценява целесъобразността на административния акт.

Обжалваното мотивирано решение е издадено в предвидената от закона писмена форма и от компетентен за това административен орган. Съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. В конкретния случай оспореният акт е издаден от Директор на ТП на НОИ С. град по силата на заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ.

По съответствието с материалния закон.

Спорът между страните е правен и е свързан с отговора на въпроса дали контролорите на търговските дружества попадат в обхвата на осигурените лица по чл.4, ал.1 т.7 от КСО.

Според установената съдебна практика на Върховния административен съд, обобщена и в Решение № 17028 от 12.12.2019г. По адм.д. № 4472/2019г. На ВАС за целите на социалното осигуряване, в понятието "трудова дейност" се включват не само случаите на престиране на работна сила по трудово правоотношение, а и редица други случаи, при които лицето осъществява дейност, приравнена на трудова за целите на общественото осигуряване, каквито са и случаите по чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО, в частност - дейността на контролорите на търговски дружества. Затова осигурителят е нямал право да подава декларация по приложение №1, с вид осигурен с код „10“ и да осигурява М. Г. като изпълнител по договор за управление и контрол в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО. този извод се налага с оглед установените и факти и събрани по делото доказателства.

Съгласно чл. 144, ал. 2, т.1 от ТЗ избраното лице за „контролор“, който да следи за спазване на дружествения договор, за опазване на имуществото на дружеството и да дава отчет пред общото събрание, съгласно дружественият договор, не може да бъдат управител, техен заместник и наети лица в дружеството.

С оглед на гореизложеното, за М. Г. Г.. ЕГН [ЕГН]. предвид заемата от нея длъжност „контролор“ в [фирма] няма основание за осигуряване по чл.4, ал. 1, т. 7 от КСО-управление и контрол на търговско дружество за периода от 01.01.2017г. до 28.02.2017г., от 01.06.2017г. до 31.08.2017г. и от 01.11.2018г. до 31.07.2020г., тъй като няма данни лицето да е вписано в ТР за управител на дружеството, както и не следва да изпълнява функциите на управител по сключения Договор за възлагане на контрол на основание чл. 144, ал. 3 от ТЗ.

В ТП на НОИ - С. град е представено от осигурителя [фирма] за М. Г. Г., Удостоверение приложения № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е20198706354, с попълнен код в т.4 за вид осигурен съгласно Д.. Обр. I – „10“, като за м.11.2019г. са попълнени в т. 9-01 ден във временна неработоспособност с право на парично обезщетение /включително работните дни за които осигурителя изплаща възнаграждение/ и за м. 12.2019г. са попълнени в т. 9 - 05 дни във временна неработоспособност.

В ТП на НОИ - С. град е представено от осигурителя [фирма] за М. Г. Г., Удостоверение приложения № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е20200493388, с попълнен код в т.4 за вид осигурен съгласно Д.. Обр. 1 – „10“, като за м.02.2020г. са попълнени в т. 9 - 05 дни във временна неработоспособност с право на парично обезщетение /включително работните дни за които осигурителят изплаща възнаграждение/.

Съгласно представените от осигурителя данни, на М. Г. Г. е изплатено парично обезщетение за периодите на временна неработоспособност от 29.11.2019г. до 06.12.2019г. и от 17.02.2020г. до 21.02.2020г. по деклариранат от лицето лична платежна сметка.

Предвид изложените факти и обстоятелства за М. Г. Г., че няма основание за

осигуряване по чл.4, ал. 1, т. 7 от КСО- управление и контрол на търговско дружество, а следва да е била осигурена съгласно чл. 4, ал. 3, т. 5 от КСО - като лице, полагащо труд без трудово правоотношение, е правилна констатацията на административния орган, че осигурителя неправилно е декларирал в т. I на приложения № 9 към болничните листове, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето е осигурено за съответния риск.

Разпоредбата на чл. 40, ал. 5 от КСО определя, че осигурителят изплаща на осигуреното лице за първите три работни дни от временната неработоспособност 70 на сто от среднодневното брутно възнаграждение за месеца, в който е настъпила временната неработоспособност, но не по малко от 70 на сто от среднодневното уговорено възнаграждение.

В настоящия случай, съгласно чл. 10, ал. 2 от КСО за периодите на настъпване на временната неработоспособност, М. Г. Г. не е имал качество на осигурено лице за риска общо заболяване и майчинство, поради което изплатеното от осигурителя възнаграждение в м.11 и м.12.2019г., и м.02.2020г. се явява неоснователно изплатено в нарушение на чл. 40, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 54к от КСО.

В този смисъл дадените от осигурителя задължителни предписания се явяват съответни на закона, поради което и същите са законосъобразни, респ. Подадената жалба е неоснователна.

По разноските.

Предвид изхода на делото на ответника следва да се присъдят своевременно поисканите разноски по делото, които в случая се определят на 100 лева, на основание чл. 78, ал.8 АПК във вр. с чл. 144 АПК за юрисконсултско възнаграждение.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от управителя В. П. против Ревизионен акт за начет № РМ-5-12-00706241 от 20.01.2020 г. на длъжностното лице по осигуряването в ТП на НОИ С. град, с който на основание чл. 110 от КСО са установени задължения за възстановяване.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело 3461/21 г. на АССГ в тази част.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на ТП на НОИ С. [населено място] по компетентност за произнасяне по жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт за начет съобразно мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от управителя В. П. против решение № 1040-21-302 от 16.03.21 г., с което са потвърдени Задължителни предписания с №ЗД-1-21-00880854/16.02.21г. И ЗД №1-21-00880865/15.02.21г.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от управителя В. П. да заплати на ТП на НОИ С. град

направените по делото разноси в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в прекратителната част в 7-дневен срок, а в останалата част в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: